

те сж живи души? Спрела се край брега на езерото. Лебедите плували кжм нея и тя ги хванала. Радостно тичала кжм скалата. Магйосницата, като видяла лебедите, се ядосала, но не искала да не си изджржи думата, защото не казала какви души иска и я хванала за ржката и покатерила по скалата. Показала й дупката на змея и казала:—Целуни го по устата и всичко ще се свърши. Змея ще стане пак цар. Но помни едно, че ти никога няма да видиш нито майка си, нито баща сй. Помисли си, аз имам сила дя те вжрна жива и здрава при баща ти.

Царкинята се замислила. Тя много обичала майка си и баща си, но нейното добро сжрдце не могло да остави по-нейна вина да се мжчи тжй грозно човешка душа. Тя бжрзо изтичала при дупката. Змея подал глава да види, кой иде и тя бжрзо го целунала по устата. Свят и се завил и паднала полумжртва. Когато се сжбудила, лежала в леглото си, а чудна музика се разнасяла из стаята. Пред нея стоял млад хубавец — спасения цар. Над леглото й на стената било отвореното кафезче. Тя го погледнала, закрила лице с ржцете си, и жално заридала за умрелата майка по нейна вина. Молила царя за прошка. Царят и той плакал за майка си.

Младата царкиня се оженила за красивия цар. Те живели много щастливо в чудните дворци на царя. Те често си спомняли за златната птичка и проливали горчиви сжлзи за нея. Наскоро царя завел царкинята да се разходи в бащината й страна. Целия народ излязал да посрещне своята спасителка.

Ек. Манчева.

